

Foi'a acăst'a ese in tōta joi-a, — dar prenumeratiunile se primesc in tōte jidile.

Pretinul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tōte siedienile si banii de prenumeratiune
sunt de a trame la Redactiune
Strat'a lui Leopoldu Nr. 21 92

Candu me uitu la noi in tiéra,
Si privescu la trup'a rara
De barbati cu gur'a mare,
Cari cu multa 'ncredintiare
Striga ca si nescse lei,
Ca toti s'ascultāmu de ei,
Că ei ni vreau numai bine,
Si că n'au scopuri meschine:

Unu proverb mi-vine-a minte:
Gur'a dice, gur'a minte!

Unu episcopu óre-care,
Pe candu fu la instalare,
A promisu cu falnicu zelu
Ce romanu va mai fi elu,
Si că nu se va 'nsielá
Nime in portarea sa.
Timpulu trece, ca si spum'a,
Dar episcopulu acuma? ...

Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Colo josu si mai in josu
E vacantu unu cercu frumosu,
Si in fine unu barbatu
Se alege deputatu ;
La alegere elu spune,
Cumca pentr'a sa natiune
Va lucra cu focu potinte,
Si că va fi 'ndependinte... .

Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Unu ministru (totu la noi)
Striga de joi mai apoi,
Cumca elu parechia n'are
In liberalismulu mare ;
Ocasionea vine-odata,
Si elu camerei aréta
Unu proiectu alu seu de lege,
Dar din elu ce vei alege? ...

Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Unu calugaru, ori si care,
Că toti sémena si tare,
Si unu celibe preotu,
Ne imbéta ei de totu
Cu cuvinte minunate,
Ni vorbescu de castitate,
De virtuti ni tóca multu...
Inse candu eu i ascultu,

Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Dominulu Bismarcu din Berlinu,
Pista bunulu nostu vecinu,
Levy de la Bucuresci
Cu cetele ovreesci,
Domnii Carpu si Iepureanu,
Doi nepoti de-a lui Traianu,
Candu ni canta de iubire,
Fara margini, pesta fire...

Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Déca umbli pe la sate,
Si numai ca raritate
Dai d'o fóia romanésca,
Si-apoi sê se si cetésca,
Si de 'ntrebi p'acei barbati:
„De ce nu ve abonati?“
In urm'a 'ntrebării tale
Ei respundu, că n'au parale...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Candu nu fu dieta 'n tiéra,
Jurnalistic'a magiara
Tōta ni 'ntoná in coru :
Asceptati, Romaniloru,
S'avemu noi dieta-odata,
Tōte vi s'oru dâ indata!“
Dar acum, candu in fine
E dieta, e mai bine? ...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Dar acum ce sê mai dicu?
O sê tacu si eu unu picu,
Si voi pune lir'a 'n cuiu
Cu tacerea pescelui;
Că de-asiu mai continuá,
Pana mane n'asiu gata,
Că-ci ori unde asiu privi,
Totu de-acele asiu zarí,
Despre cari mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Gur'a Satului.

Organisarea municipielor.

Foile guvernamentale din Pesta diceu, că organisarea municipielor pentru aceea nu se poate face în spiritu liberal și democratic, pentru că în tiără santului Pista se află comitate și de acele, în care nemagiarii formează majoritatea preponderantă a locuitorilor.

Gură Satului considerându-acăsta impregiurare importantă, propune urmatorulu proiectu de lege, despre care crede, că va fi primitu în unanimitate, și de *stang'a liberală și democratică*.

Eta-lu:

Proiectu de lege pentru organisarea municipielor.

magiare

§ 1. Comitele supremu nu va avea nici o putere, elu va fi numai unu *pictus masculus*.

§ 2. Comitele supremu va candidă la alegeri pe aceia, carii i se voru propune de conferintă comitetului.

§ 3. Numai comitetulu va avea dreptulu d'a suspinde pe diregatorii comitatensi.

§ 4. Membri comitetului se voru alege prin sufragiu universal alu poporului.

§ 5. Guvernulu nu va poté să se amesteece in afacerile interne ale comitatelor nici odata.

§ 6. Limb'a oficiala va fi ceca a majorității din comitatu.

nemagiare

§ 1. Comitele supremu va avea potere nemarginita, elu va face ce va vré.

§ 2. Comitele supremu va numi in diregatorii, pe aceia carii voru fi de sprincén'a lui.

§ 3. Comitele supremu va poté suspinde ori si candu si pe ori si care diregatoriu.

§ 4. Membrii comitetului voru poté fi numai domnii cei mari si avuti.

§ 5. Guvernulu va avea detorintă să grigescă bine de afacerile interne ale comitatelor si să stergă totu ce nu-i va placé.

§ 6. In oficiu se va intrebuintia limb'a tierii.

Scrisorile lui Pacala cătra Tandala.

Frate de cruce!

Mi-aducu a minte, că bunic'a (fia iertata) în tôte serile, după ce ne returnam cu caprele de la munte, ni spunea povesti frumosé d. es. despre Cenusiotca, cum elu din cenusia s'a radicatu — la domnia mare; despre Strâmba lemne, cum elu strimbă bradii si copaci frumosi si drepti — din padurea altora; despre Piparuisu vîtezú, care a mersu în iadu — dar nu in cauș'a *drumurilor de feru*; despre Ilean'a Cosinzéna cum de multu a iubit u ea — merele de aur; si mai scie Domnedieu despre cine si despre ce.

Apoi ni mai spunea multe ciuimiliture si dicature.

Povestile tôte bine le-am uitat asemenei si ciuneliturele, dar din dicature mi-a mai remas în capu câte-va.

Cea mai buna si cea mai adeverata dintre tôte e aceea care sună asăi: „ochii deschisi si gură inchisă ducu pe omu la fericire.

Dómne ce mai adeveru!!!!”

Pana mai acumă eu nu am intielesu adeverulu acelei dicature si diceam de multe ori, mai ales candu eram tineru, că acea dicatura, nu este, nu poate fi adeverata, — inse esperintă, bogătă a spărtia m'a convinsu indeplinu.

De adi nainte, eu volu face conformu acelei dicature, că-ci am vediu, si am invetiatu că cu spunerca adeverului nu o duci in pace, si că „eu o lingura de miere prindi mai multe musce, decât cu o bute de otietu.”

De ce să nu fiu si eu aptu — de a portă doi bani in trei pungi? Dece să-mi perichitez cu viito-

riulu? Ce-mi pasa mie de națiune, ce de patria si ce de confrati? Faca toti ca noi, inchida si gur'a — si voru fi fericiti!

Au nu vedi tu, că toti căti au intielesu si au urmatu acelei dicatòrie — adi se nutrescu din fructele-i dulci? Cugeta numai seriosu si speru că in scurtu — vei fi si tu de parerea *nóstra*.

Eu mi-am propusu solemn, că de acum nainte voi tacé — in tocma ca propunatoriulu pensionării honvediloru, si in tôte voi fi neutralu — ca clubul naționalu.

De döue septemani nici că mi-am deschis u gur'a — nu de fric'a supusiloru, dovoratiloru si mariloru patriotu de la Timisiór'a, — ci — să devinu fericiti.

In acele döue septemani am luat lumea in capu si am facutu unu voiajui prin — Dac'a, ca să me convingu despre bravur'a cu care le place a se laudă stranepotiloru marelui Traianu.

Ce bine mi-a parutu, că nu mi-a fostu permis u ca să vorbesc — si că am potutu face studiu cu ochii deschisi si gură inchisă; că-ci de-mi eră permis să vorbesc — de sigur me purecau.

Mai nainte de tôte am mersu pe la episcopii si tacêndu ca unu piticu me inholbam la actele multe ce diaceau nedescăpate. Apoi ratacăi intr'o cancelaria secreta si acolo am aflatu nesce acte despre nescari *fonduri*, despre fondurile....

Cercetandu mai cu de amenuntulu acele acte, am aflatu pe acolo nescai sminte de adaugere si mai multe — de subtragere.

Inse — conformu propusului meu, am fostu silitu a tacé.

Fondurile acele me facura cugetatoriu si luai drumulu pe la toti de a rondulu, pe la cāti sciam că au in mana fonduri.

Inse ce sē vediu ? Tōte fondurile romaneșci se administrează asemene, mai la toti alii asemene — adaugeri si subtrageri.

Acuma pricepu eu, ce este caușa că nu se tienu sinode, acum pricepu eu pentru ce se publică atâta raporte despre starea fondurilor....

Me abatui apoi si pe sate si admirandu frumosetele scoli, — curat'ă, si gustuoșele mancări ce se gatescă de stranepotele....

Ah ! dar nu am potutu sē dău expresiune simtieminteloru, — ci conformu programului, gur'a re-mase inchisa — si ochii... nu me mai intrebă.

Me dusei apoi si la vr'o cāti va mari natiunialisti — si i-am aflatu chiar banchetandu cu cāti-va frati. Me despartii de dinsjii si voi am sē sbieru, se urlu, sē strigu lumei mari... inse programulu mi-impede că limb'a.

Permite-mi dar, ca sē remanu fidelu programului si sē retacu cele ce am mai vediutu.

Déca voiu ajunge fericitu — si mi-va fi permis u sē deschidu gur'a, atunci despre tōte.

Si pana atunci

L remanu alu teu
frate de cruce
Pacala.

Nadragii lui Chérca Polu.

Frundia verde, lemnuscatu,
S'a 'ntemplatu ce n'am visat
Pe pamentulu rotogolu :
E ministru Chérca Polu.

Dara inca ce ministru ?
Nu ce-va obscuru, sinistru,
Că elu tiene pung'a 'n mana
De o scurta septemana.

Da, abid trece o septemana, de candu scaparamu de Lónyay si ne tredramu la finacie cu dlu Chérca Polu, carele e mare financieriu, că ei dsa a compusu cunoscutea lege in caușa nationalitătilor.

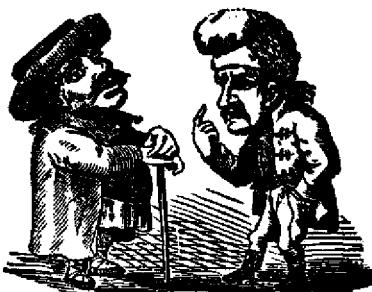
Primulu pasiu alu nouui ministru a si facutu unu evenimentu grōsnicu in tōte foile d'aise. Acestu evenimentu fu urmatoriulu :

Sambet'a trecenta erá diu'a, in carea nouui ministru avea sē jōre in Vien'a imperatului. Tōte pregatirile se si facura, dar celu ce nu s'a infatissatu la ceremonia, a fostu insu-si ministrul Chérca Pol, pentru că a intardisatu de pe drumulu de seru.

Dar lumea nu scie cum s'a intemplatu acesta intardisare ? Gur'a Satului inse a descoperit secre-tulu celu mare. Éta-lu:

Croitoriu a facutu busunarie pré mici la nadragii cei noi ai nouui ministru, si acesta gandindu că unui ministru de finantie i se cuvinu busunarie mai mari, le trimise inderertru croitoriu lui sē le tocmeșca ; dar pe candu croitoriu le gata, tronul plecă, si — esclint'a sa romase pe josu.

TANDA si MANDA.

X T. Mei Mando !

M. Ce ?

T. Èn spune-mi ce postu e acuma vacantu ? !

M. Ce sciu eu !

T. Trebuie sē fia vacantu unde-va unu postu fōrte mare si grasu.

M. De unde deduci acést'a ?

T. De acolo, că in septeman'a trecuta vediutu in Pest'a o multime de Romani din Ardeau.

X T. Co nou scii de la Oradea-mare, frate Mando ?

M. Nimica. Dar tu ?

T. Scufu atât'a, că parintale Lauranu e fōrte superaturu.

M. Pentru ce ?

T. Pentru că si episcopulu Szilágyi a vorbitu la Roma in contra infalibilității.

M. Dieu mare lucru, candu inca si principala-lu te lasa in tina.

T. Ast'a inca ar si cale ca vale, inse parintele Lauranu are unu necasu si mai mare.

M. Ce ?

T. Precum audu, „Albin'a“ nu mai vré sē pu-blice articulii sei pentru infalibilitate.

M. Numai atât'a ?

T. Da.

M. Apoi èn spune-i sē nu se supere de locu, că-ci Gur'a Satului totu-de-una i va deschide cu placere colonele sale — pentru aperarea infalibili-tății.

Post'a Gurei Satului.

Eremia Ciocarlia. Par că te-ai facutu si tu canonie, de atât'a timpu tac'i si nu mai lueri nimica.

Unni studinte inamoratu. Èta dōue sîre din „pos-s'a“ tramisa. Delocetéza-te in ele!

Vai de mine ce sē facu ?

Va fi dōr' mai bin' sē tacu ?

Credo-me, iubite fratiore, că va fi mai bin' sē tacu, poesiile sē nu mai faci !

Cucuriu. Sē publicu ori si unde co-va din „incercă-riile“ dtale ? E bine, éta căte-va sîre din „Mani'a mea :“

Do mo maniu, la momentu

Dau cu casu'a de pamentu ;

Mo umflu ca si-unu broscoiu,

Facu unu crancenu tololoiu.

Déca ai face numai atât'a, ar si bine ; inse dta — precum vedi — faci si versuri, — si-apoi nu-i destulu, că le faci, dar inca le tramiti mie.

In apoteca.

Gur'a Satului: Domnule apotecariu, sor'a mea e bolnava, fii bunu dă-i din medicin'a aceea!

Apotecariulu: Nu se pôte.

Gur'a Satului: Apoi o să ceru in apotec'a cecalalta.

Paserile lui Ondrasiu.

(Comentariu la noulu proiectu pentru organisarea tribunalelor.)

Ondrasiu: Oene Diacu! Te-ai plansu, că Horváth a lasatu pré multe paseri, — éta am mai impuscatu eu din ele câte-va, pune-le bine, să nu pótă sborá!

Proprietarul, redactorul respunditorul și editorul: Iosif Vulcanu.

Ca tipariu lui Alessandru Kocsy în Pest'a. Piatra Pescilor Nr. 9.